

Buzău: „Zilele dramaturgiei românești”. La sfârșitul lunii martie, pe scena Casei de cultură a sindicatelor din Buzău, s-a desfășurat o manifestare teatrală susținută de mai multe teatre populare din țară. Această manifestare teatrală s-a aflat acum la a XI-a ediție, și s-a înscris, firesc, în șirul de acțiuni culturale-artistice ale actualei ediții a Festivalului național „Cântarea României”.

Cum știm, la Buzău există un teatru popular, incununat, de-a lungul anilor, cu numeroase premii, drept firească urmare a activității sale constant merituose. Colectivul de artiști amatori ai acestui teatru popular, animat de unul dintre cei mai experimentați activiști culturali din țară, directorul Nicolae Răican, a inițiat și organizat, încă acum unsprezece ani, o întâlnire a teatrelor populare, menită să ofere buzoienilor o

Buzău :

„Zilele dramaturgiei românești”

suită de spectacole, dintre cele mai valoroase, ale artiștilor amatori și să prilejuiască, totodată, fertile discuții, între membrii colectivelor participante.

În raport cu edițiile precedente, actuala ediție a „Zilelor dramaturgiei românești” a apărut mai săracă. Nu toate colectivele invitate au putut participa. Două teatre populare importante, cel din Lugoj și cel din Rimnicu Vilcea, au întâmpinat dificultăți de ultimă oră, și au absentat. Teatrul Giulești, invitat de onoare al buzoienilor, a absentat, de asemenea, din motive independente de voința sa. Au rămas, să susțină manifestarea, Teatrul popular din Mediaș (*Parodii teatrale* de Tudor Popescu; regia și scenografia — Silvia Ponciu), Teatrul popular din Sinaia (*Conu Leonida față cu reacțiunea* de I. L. Caragiale; regia și scenografia — Virgil Popovici), Teatrul popular din Slănic-Moldova (*O noapte furtunoasă* de I. L. Caragiale; regia, Nic. Moldovan; scenografia, Voicu Alexan-

drescu, și *Soacra cu trei nurori* de George Vasilescu, după Ion Creangă; regia, Marin Cimpoieru; scenografia, Voicu Alexandrescu), Teatrul popular din Focșani (*Cum s-a făcut de-a rămas Catina fată bătrână* de Nelu Ionescu; regia și scenografia, Vasile Onesciuc) și Teatrul popular din Buzău (*Anchetă asupra unui tânăr care nu a făcut nimic* de Adrian Dohotaru; regia și scenografia, Dina Cocea).

Cum spuneam, actuala ediție a „Zilelor dramaturgiei românești” a apărut mai săracă. Sub raportul valorii spectacolelor, nu toate au fost de un nivel corespunzător, nu toate au fost reprezentative pentru colectivele care le-au jucat. Spectacolul buzoian cu *Anchetă asupra unui tânăr care nu a făcut nimic* se caracterizează prin profesionalism, rigoare a stilului, sobrietate a mijloacelor, iar cel al Teatrului popular din Mediaș, cu *Parodii teatrale*, e realizat cu multă fantezie și cu umor de bună calitate. Dar montările artiștilor amatori din Slănic-Moldova, cu *O noapte furtunoasă* și *Soacra cu trei nurori*, sînt plate, fără originalitate.

Selecția pentru această reuniune pare să fi fost făcută cam la întâmplare, iar momentul ales nu a fost cel mai potrivit, cîtă vreme colectivele invitate nu au putut prezenta noile lor premiere. Dealtfel, se pare că, după încheierea ediției a III-a a „Cântării României” majoritatea teatrelor populare și-a reluat cu înfriziere activitatea. Așa se explică de ce actuala ediție a „Zilelor dramaturgiei românești” nu a prilejuit întîlniri cu noi realizări ale teatrelor populare. Dealtfel, poate și din pricina unei mai slabe preocupări din partea organizatorilor, participarea spectatorilor a fost sub așteptări.

Gazdele au prevăzut în program și un colocviu cu tema „Vocația politică a dramaturgiei românești”. Colocviul nu a răspuns așteptărilor. Artiștii amatori au absentat, cu cîteva excepții, invitații prezenți au fost puțini, așa încît discuțiile s-au desfășurat la un nivel mai scăzut, decît la edițiile precedente.

Constatările pe care le-am consemnat sînt menite să arate că, dacă inițiativa de a organiza, în fiecare an, o manifestare teatrală de amploare este demnă de tot interesul, organizarea trebuie să se facă numai în condițiile în care participarea colectivelor invitate este certă, iar spectacolele selecționate sînt cu adevărat reprezentative pentru mișcarea teatrală amatoare. Altminteri, ceea ce s-a cîștigat de-a lungul anilor se poate pierde în cîteva zile.

Rep.